

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1542/2022
29.06.2022. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Гаврило Рајевић, адвокат из ..., против туженог „Нафтагас-Транспорт“ д.о.о. Нови Сад, чији је пуномоћник Миодраг Војновић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2813/21 од 02.02.2022. године, у седници одржаној 29.06.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2813/21 од 02.02.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 974/2020 од 18.05.2021. године, ставом првим, другим и петим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и утврђено да су ништаве одредбе члана 10. став 1. тачка 1. и члана 9. Анекса Уговора о раду од 16.05.2014. године, закљученог између тужиоца и туженог којим је предвиђено право тужиоца на накнаду за исхрану у току рада у износу од 1,43 динара за радни сат и да се основна зарада тужиоца увећава у складу са Законом о раду за 0,40% за сваку пуну годину рада оствареног у радном односу, увећаног за стаж осигурања који се рачуна са увећаним трајањем (минули рад). Ставом трећим, четвртим, шестим и седмим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу за период од 01.03.2017. године, до 28.01.2020. године, на име неисплаћеног дела накнаде трошкова за исхрану у току рада и на име неисплаћеног дела минулог рада, исплати појединачне месечне износе са законском затезном каматом од доспелости сваког износа до исплате, док је одбијен захтев за исплату камате од доспелости сваког месеног износа до следећег дана (за један дан). Ставом осмим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да суд обавезе туженог да тужиоцу на име наисплаћеног дела годишњег бонуса за 2016, 2017, 2018. и 2019. годину исплати износе ближе одређене тим ставом, са законском затезном каматом по годишњем доспећу, до исплате. Ставом деветим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2813/21 од 02.02.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у одбијајућем делу тужбеног захтева у односу на обавезу исплате годишњег бонуса за 2016, 2017, 2018. и 2019. годину и у делу одлуке о трошковима поступка да тужилац

сноси своје трошкове поступка. Ставом другим изреке, усвојена је жалба туженог и првостепена пресуда преиначена у усвајајућем делу тужбеног захтева и одлуке о трошковима поступка, тако што је одбијен као неоснован захтев тужиоца да се утврди да су ништаве одредбе члана 10. став 1. тачка 1. и члана 9. Анекса Уговора о раду од 16.05.2014. године, закљученог између тужиоца и туженог којим је предвиђено право тужиоца на накнаду за исхрану у току рада у износу од 1,43 динара за радни сат и да се основна зарада тужиоца увећава у складу са Законом о раду за 0,40% за сваку пуну годину рада оствареног у радном односу, увећаног за стаж осигурања који се рачуна са увећаним трајањем (минули рад), као и захтев да се обавезе тужени да тужиоцу за период од 01.03.2017. године, до 28.01.2020. године, на име неисплаћеног дела накнаде трошкова за исхрану у току рада и на име неисплаћеног дела минулог рада, исплати појединачне месечне износе са законском затезном каматом од доспелости сваког износа до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове првостепеног поступка у износу од 87.388,00 динара и трошкове жалбеног поступка у износу од 5.796,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права са позивом на одредбу члана 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11...55/14).

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 3. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11...87/18), Врховни касациони суд је утврдио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Према стању у предмету, тужилац је преко пуномоћника првостепеном суду предао поднесак 13.06.2022. године, којим повлачи ревизију изјављену против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2813/21 од 02.02.2022. године.

Према члану 410. став 2. тачка 3. ЗПП, ревизија је недозвољена ако је ревизију изјавило лице које је повукло ревизију. Према одредби члана 413. ЗПП неблаговремену, непотпуну или недозвољену ревизију одбациће ревизијски суд решењем ако то, у границама својих овлашћења (члан 410.), није учинио првостепени суд.

Како је тужилац повукао ревизију изјављену против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2813/21 од 02.02.2022. године, то је ревизија недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац,с.р.**

**За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић**